

Prvé čítanie

Elíezer hľadá Izákovi ženu

¹Abrahám bol už starý a zošlý vekom; Hospodin ho vo všetkom požehnával. ²Tu povedal Abrahám najstaršiemu sluhovi svojho domu, správcovi celého svojho majetku: Polož si, prosím, ruku pod moje bedrá! ³Zaviažem ťa prísahou na Hospodina, Boha nebies a zeme, že môjmu synovi nevyberieš ženu z dcér Kanaáncov, medzi ktorými bývam, ⁴ale pôjdeš do mojej vlasti a k môjmu príbuzenstvu a vyberieš ženu pre môjho syna Izáka. ⁵Sluha mu odpovedal: Keby však tá žena nebola ochotná ísť so mnou do tejto krajiny, či mám potom odvieť tvojho syna späť do krajiny, z ktorej si sa vystahoval? ⁶A Abrahám mu odpovedal: Chráň sa odvieť mi syna tam späť. ⁷Hospodin, Boh nebies, ktorý ma vyviedol z môjho otcovského domu, z mojej vlasti, a ktorý hovoril so mnou

a takto mi prisahal: Tvojmu potomstvu
dám túto krajinu! On sám pošle pred
tebou anjela, aby si vybral odtiaľ
ženu pre môjho syna. ⁸Ak by však žena
nebola ochotná ísť s tebou, budeš
zbavený tejto prísahy, mne danej. Len
mi syna neodved' tam späť. ⁹Vtedy sluha
položil ruku pod bedrá svojmu pánovi
Abrahámovi a odprisahal mu to.

¹⁰Potom sluha vzal spomedzi tiav
svojho pána desať a odišiel, majúc v
rukách rozličné cennosti svojho pána.
Vybral sa a šiel do mezopotámskej
Sýrie, do Náchórovho mesta.

¹¹Podvečer, o tom čase, keď ženy
vychádzali naberať vodu, nechal svoje
ťavy oddychovať vonku pred mestom pri
studni. ¹²A povedal: Hospodine, Bože
môjho pána Abraháma, dopraj mi dnes
šťastné stretnutie a preukáž milosť
môjmu pánovi Abrahámovi. ¹³Ajhľa,
stojím pri prameni a dcéry mužov mesta
vychádzajú naberať vodu ¹⁴Ak deva,
ktorej poviem: Nachýľ svoj džbán, aby
som sa napil, povie: Napi sa, ba aj
ťavy ti napojím, nech ona bude tou,
ktorú si určil svojmu služobníkovi

Izákovi; podľa toho poznám, že si preukázal milosť môjmu pánovi. ¹⁵Ešte ani nedohovoril, a hľa, s džbánom na pleci prichádzala Rebeka, ktorá sa narodila Betúélovi, synovi Milky, ženy Abrahámovho brata Náchóra. ¹⁶Deva bola veľmi krásna na pohľad, bola pannou a muž ju ešte nepoznal; zostúpila k prameňu, naplnila džbán a vyšla hore. ¹⁷Tu jej sluha pobehol v ústrety a povedal: Dajže sa mi napiť trochu vody zo svojho džbána. ¹⁸Ona odvetila: Napi sa, pane; chytro si spustila džbán na ruku a dala sa mu napiť. ¹⁹Keď sa mu dala napiť, povedala: Aj tvojim ťavám naberiem, nech sa dobre napijú. ²⁰Chytro vyliala džbán do žľabu a bežala k studni znovu nabrat; tak nabrala všetkým jeho ťavám. ²¹Muž ju mlčky pozoroval, aby zistil, či Hospodin úspechom korunoval jeho cestu, alebo nie. ²²Keď sa ťavy dobre napili, muž vybral zlatý krúžok do nosa vo váhe pol šekela, i dva náramky na jej ruky vo váhe desať šekelov zlata ²³a opýtal sa: Povedz mi, čia si

ty dcéra? Budeme mať v dome tvojho
otca miesto prenocovať? ²⁴Ona mu
odpovedala: Som dcéra Betúéla, syna
Milky, ktorého porodila Náchórovi.

²⁵Ďalej mu povedala: Slamy i krmu máme
hojnosť, aj miesta na nocľah. ²⁶Tu muž
padol na kolená, poklonil sa pred
Hospodinom ²⁷a povedal: Požehnaný
Hospodin, Boh môjho pána, Abraháma,
ktorý môjmu pánovi neodňal svoju
milosť a vernosť. Naozaj som na ceste,
ktorou ma Hospodin priviedol do domu
príbuzných môjho pána.

²⁸Potom deva bežala vyrozprávať
domácom svojej matky všetko, čo sa
stalo. ²⁹Rebeka mala brata, menom
Lábán, a Lábán vybehol ku mužovi pri
prameni. ³⁰Keď videl krúžok a náramky
sestre na rukách, a keď počul slová
svojej sestry Rebeky: Tak mi hovoril
ten muž, - prišiel k mužovi, ktorý
ešte vždy stál pri ťavách nad
prameňom, ³¹a povedal mu: Vojdi,
požehnaný Hospodinov, prečo stojíš
vonku? Ved' som pripravil dom i miesto
pre ťavy. ³²Vtedy muž vošiel do domu;

Lábán odsedlal ťavy a dal im slamu a krm, jemu i mužom, ktorí boli s ním, dal vodu na umytie nôh. ³³Keď mu dali jesť, povedal: Nebudem jesť, kým nepoviem svoje poslanie. A oni povedali: Hovor! ³⁴Potom rozprával: Som sluha Abrahámov. ³⁵Hospodin veľmi požehnal môjho pána, tak že sa rozmohol; dal mu ovce i dobytok, striebro, zlato, sluhov i služobnice, ťavy i oslov. ³⁶Sára, žena môjho pána, porodila môjmu pánovi v jeho starobe syna a on mu dal všetko, čo mal. ³⁷Ale mňa môj pán zaviazal prísahou takto: Neber pre môjho syna ženu z dcér Kanaáncov, v krajine ktorých bývam, ³⁸ale chod' do môjho otcovského domu, k mojej rodine, a vyber ženu pre môjho syna. ³⁹Keď som môjmu pánovi povedal: Možno tá žena nebude chcieť ísť so mnou, ⁴⁰on mi odvetil: Hospodin, pod dohľadom ktorého žijem, pošle s tebou svojho anjela a urobí ti cestu šťastnou, aby si mohol pre môjho syna vybrať ženu z mojej rodiny a z môjho otcovského domu. ⁴¹Budeš však od mne

danej prísahy oslobodený, ak prídeš k
mojej rodine a nedajú ti ju; tak budeš
oslobodený od prísahy mne danej. ⁴²Keď
som dnes prišiel k prameňu, povedal
som: Hospodine, Bože môjho pána
Abraháma, ak mi chceš cestu, ktorú
konám, urobiť šťastnou, ⁴³ajhľa,
stojím pri prameni vody, nech deva,
ktorá vyjde naberať vodu a ktorej
poviem: Daj sa mi napiť trochu vody zo
svojho džbána, - ⁴⁴mi povie: Napi sa a
naberiem aj tvojim ťavám; nech ona
bude tou ženou, ktorú Hospodin určil
synovi môjho pána. ⁴⁵A ešte som ani
nedohovoril, keď s džbánom na pleci
prichádzala Rebeka a zostúpila k
prameňu. Keď nabrala, povedal som jej:
Daj sa mi napiť! ⁴⁶Nato rýchlo
spustila džbán z pleca a povedala:
Napi sa, ba aj ťavy ti napojím. Napil
som sa a ona napojila aj ťavy. ⁴⁷Vtedy
som sa jej takto opýtal: Čia si ty
dcéra? A ona odpovedala: Som dcéra
Náchórovho syna Betúéla, ktorého mu
porodila Milká. Nato som jej dal zlatý
krúžok do nosa a náramky na ruky.

⁴⁸Padol som na kolená, sklonil som sa

pred Hospodinom a dobrorečil som Bohu Abraháma, môjho pána, Hospodinovi, ktorý ma viedol po správnej ceste, aby som dcéru príbuzného môjho pána vzal pre jeho syna. ⁴⁹A teraz, ak chcete môjmu pánovi preukázať láskavosť a vernosť, povedzte mi to; ak však nie, povedzte mi to tiež, a ja sa obrátim napravo alebo naľavo. ⁵⁰Vtedy Lábán a Betúél odpovedali: Táto vec vyšla od Hospodina, nemôžeme ti na to odpovedať ani po zlom ani po dobrom. ⁵¹Tu hľa, pred tebou je Rebeka, vezmi ju a chod'. Nech sa stane ženou syna tvojho pána, ako hovoril Hospodin. ⁵²Keď Abrahámov sluha počul ich slová, poklonil sa Hospodinovi až po zem. ⁵³Potom sluha vyňal strieborné a zlaté šperky i šaty a dal ich Rebeke; aj jej bratovi a jej matke daroval cennosti. ⁵⁴Potom sa najedli a napili, on i mužovia ktorí boli s ním, a prenocovali tam. Keď ráno vstali, povedal: Prepust'te ma k môjmu pánovi! ⁵⁵Ale jej brat a matka povedali: Nech dievča zostane ešte asi desať dní s nami, potom môže ísť. ⁵⁶Ale on im odpovedal: Nezdržujte ma,

lebo Hospodín korunoval moju cestu
úspechom; prepust'te ma, nech idem k
svojmu pánovi. ⁵⁷Nato odvetili:
Zavoláme dievča a opýtame sa ho.

⁵⁸Zavolali Rebeku a opýtali sa jej:
Pôjdeš s týmto mužom? A ona
odpovedala: Pôjdem. ⁵⁹Vtedy prepustili
svoju sestru Rebeku i jej varovkyňu,
aj Abrahámovho sluhu a jeho mužov.

⁶⁰Požehnali Rebeku a povedali jej:
Sestra naša, staň sa matkou tisícim
mnohých tisícov a tvoje potomstvo nech
zaujme brány svojich neprajníkov.

⁶¹Vybrala sa teda Rebeka i jej
dievčatá, vysadli na ťavy a šli za tým
mužom. Tak vzal sluha Rebeku a
odišiel.

Izák sa stretá s Rebekou

⁶²Izák práve prichádzal od studne
Lachaj Róí; býval totiž v krajine
Negeb. ⁶³Keď sa chýlilo k večeru, Izák
vyšiel na pole rozjímať; vtom
pozdvihol oči a zazrel prichádzať
ťavy. ⁶⁴Aj Rebeka pozdvihla oči a
zazrela Izáka, zosadla z ťavy ⁶⁵a
opýtala sa sluhu: Kto je tamten muž,

ktorý kráča poľom nám v ústrety? A sluha odpovedal: To je môj pán! Vtedy vzala závoj a zahalila sa. ⁶⁶Potom sluha vyrozprával Izákovi všetko, čo vykonal. ⁶⁷Izák ju voviedol do stanu svojej matky Sary. Vzal si Rebeku za ženu a zamiloval si ju. Tak Izák našiel útechu po smrti svojej matky.

Druhé čítanie

Ježišova reč proti farizejom

¹Vtedy hovoril Ježiš zástupom a svojim učeníkom: ²Na stolicu Mojžišovu posadili sa zákonníci a farizeji. ³Čokoľvek by vám hovorili, konajte a zachovávajte, ale podľa ich skutkov nerobte, lebo hovoria a nekonajú, ⁴zväzujú ťažké bremená a nakladajú ľuďom na plecía, ale sami nechcú ich pohnúť ani prstom. ⁵A všetky svoje skutky konajú, aby ich ľudia videli. Širšími si robia modlitebné remienky a

zväčšujú strapce na rúchu; ⁶obľubujú si predné miesta na hostinách, prvé miesta v synagógach, ⁷pozdravy na námestiach, a to, keď im ľudia hovoria: Majster! ⁸Vy si však nedajte hovoriť: Majster! lebo jeden je váš Majster a vy všetci ste bratia. ⁹A nikomu na zemi nehovorte: Otec! lebo jeden je váš Otec, ten nebeský; ¹⁰a nedávajte si hovoriť: Vodcovia! lebo jeden je váš Vodca, Kristus. ¹¹A kto z vás je najväčší, nech vám je služobníkom. ¹²Kto sa povýši, bude ponížený, a kto sa poníži, bude povýšený.

¹³Beda vám, zákonníci a farizeji-pokrytci, že zatvárate kráľovstvo nebeské pred ľuďmi; sami nevchádzate do neho, a tým, čo by chceli vchádzať, nedovolíte vojsť.

¹⁴[Beda vám, zákonníci a farizeji-pokrytci, že vyžierate domy vdov pod zámienkou dlhých modlitieb; preto prepadnete prísnejšiemu súdu.]

¹⁵Beda vám, zákonníci a farizeji-pokrytci, že obchádzate more i zem,

aby ste získali jedného novoverca, a keď sa ním stal, urobíte z neho syna pekla, dvakrát horšieho, ako ste sami.

16 Beda vám, slepí vodcovia, ktorí hovoríte: Kto by prisahal na chrám, to je nič, ale kto by prisahal na chrámové zlato, to ho viaže. **17** Blázni a slepci, čože je viac: či zlato, a či chrám, ktorý posväcuje to zlato? **18** A zase: Kto by prisahal na oltár, to je nič; ale kto prisahá na dar na ňom, to ho viaže. **19** [Blázni a] slepci! Čože je viac: či dar, a či oltár, ktorý ten dar posväcuje? **20** Kto teda prisahá na oltár, prisahá naň aj na všetko, čo je na ňom; **21** a kto prisahá na chrám, prisahá naň aj na Toho, kto prebýva v ňom; **22** a kto prisahá na nebo, prisahá na trón Boží aj na Toho, kto sedí na ňom.

23 Beda vám, zákonníci a farizeji-pokrytci, že dávate desatiny z mäty, kôpru a rasce, ale zanedbávate, čo je závažnejšie v zákone, totiž spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť. Toto ste mali činiť a tamto

nezanedbávať. ²⁴Slepí vodcovia!
Preciedzate komára, a prežierate ťavu.

²⁵Beda vám, zákonníci a farizeji-
pokrytci, že čistíte zovňajšok čaše a
misky, ale vnútri sú plné lúpeže a
nemiernosti. ²⁶Ty slepý farizej!

Najprv vyčisti vnútro čaše [a misky],
aby bol čistý aj ich zovňajšok.

²⁷Beda vám, zákonníci a farizeji-
pokrytci, že sa podobáte obieleným
hrobom, ktoré sa zvonku zdajú
krásnymi, ale vnútri sú plné umrlčích
kostí a všelijakej nečistoty. ²⁸Tak aj
vy navonok zdáte sa ľuďom
spravodlivými, ale vnútri ste plní
pokrytectva a neprávosti.

²⁹Beda vám, zákonníci a farizeji-
pokrytci, že prorokom staviate hrobky,
spravodlivým ozdobujete náhrobky ³⁰a
hovoríte: Keby sme boli žili za časov
svojich otcov, neboli by sme spolu s
nimi prelievali krv prorokov. ³¹Tak
svedčíte sami proti sebe, že ste
synovia tých, čo povraždili prorokov.

³²A vy len dovŕšite mieru svojich
otcov! ³³Hadi! Vreteničie plemeno! Ako

uniknete pekelnému súdu?

34 Preto, hľa, posielam vám prorokov, múdрых ľudí a zákonníkov; a vy niektorých z nich zamordujete a ukrižujete, iných zbičujete vo svojich synagógach a budete ich prenasledovať z mesta do mesta, **35** a to preto, aby prišla na vás všetka spravodlivá krv vyliata na zemi, od krvi spravodlivého Ábela až po krv Zachariáša, syna Barachjovho, ktorého ste zavraždili medzi chrámom a oltárom. **36** Veru, hovorím vám: To všetko príde na toto pokolenie.

37 Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, čo boli posielaní k tebe! Koľko rász som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako si sliiepka zhromažďuje kuriatka pod krídla, a nechceli ste. **38** Ajhľa, zanecháva sa vám dom váš pustý. **39** Lebo hovorím vám: Neuvidíte ma odteraz až dovtedy, dokiaľ nepoviete: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!

www.ychthis.com
www.ychthis.webnode.sk
Modlitby, Výklady, Biblia